

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۰۶ اپریل ۲۰۲۳

امریکا و حرمسرای امیر شهید!

چهارشنبه- ۱۶ حمل ۱۴۰۲ - کابل: یادداشت امروز چکیده صحبتی است که چند روز قبل در یک محفل ظاهراً خوشحالی که نه در آن از دنگ و دهل خبری بود و نه هم از دایره و سرنا، بین چند تن از شرکت کنندگان تبادل نظر صورت گرفت. من فقط آن گفته ها را اندکی تنظیم نموده ام، قضاوت در مورد خوبی و بدی آن به دوش شما: «نیکه ها و پدران ما قصه می کردند، که در حرمسرای "امیر حبیب الله خان" معروف به "امیر شهید" بیش از ۲۰۰ زن نکاحی، صورتی، صیغه ئی و کنیز وجود داشت. امیر هر چند قبل از رسیدن به امارت خود را آدم متشرع و خدا شناسی نشان می داد و در آغاز رسیدن به امارت نیز هرکاری که می کرد آن را به نحوی دستور اسلامی معرفی می نمود، مگر در طی زمان به محض آن که نان امارت و "ماهی قزل آلا" که نمی دانیم چه نوع ماهی بود و است، در دستر خوان زیاد شد، اشتهای جنسی "امیر" تا جایی بالا رفت که نه تنها زنان نکاحی، بلکه همان صورتی ها و کنیز ها نیز کفاف اشتهای سیری ناپذیرش را نمی کرد و چهار زن نکاحی اسلامی زنجیری بر ... خود می دانست. "امیر" تا زنده بود با هر مشکل اعم از آبروفروشی و وطنفروشی که بود و با مقداری پولی که از انگلیس می گرفت و مالیات های علنی و مخفی که از مردم بیچاره و فقیر کشور می گرفت، خرج حرمسرا را پوره می کرد. مشکل وقتی خود را نشان داد که امیر قربانی اشتهای سیری ناپذیر پائین نافش شد و بیش از ۲۰۰ زن نکاحی، صیغه ئی، صورتی و کنیز ماند که می بایست همه خوب می خوردند، خوب می پوشیدند و خوب زندگانی می کردند. کاری که بعد ها چنان افتضاح آمیز شد که حتا فرزندان او از داشتن چنان پدری از خجالت آب می شدند. چون حد اقل از دید اسلامی که فقط داشتن چهار زن نکاحی را جایز می داند و کنیز داشتن هم از خود مقرراتی دارد، آن فرزندان اکثراً حرامی و ولد زنان به شمار می رفتند.

حال بیانیم به تشابه عملکرد امریکا با حرمسرای "امیر شهید".

وقتی امریکا و شرکاء افغانستان را اشغال نمودند متوجه شدند که در این کشور کار با داشتن یک زن حق و حلال پیش نمی رود از همین رو زمامداران تا می توانند به جای آن که دوام شان را از طریق خدمت به مردم تداوم ببخشند، از طریق گسترش حرمسرا و بر تعداد هم خوابه ها افزودن، برای خود آرگاه و بارگاه می سازند.

همین بود که سوگلی نکاحی خودش را ظاهراً از خود رانده، درب حرمسرا و بستر خوابش را تا توانست بر روی صورتی ها، صیغه ئی ها و کنیزان باز و پهن نمود. همه ما دیدیم تا زمانی که نیروهای اشغالگر امریکا در افغانستان حضور علنی و آشکار داشت از کرزی و غنی و عبدالله گرفته تا صد ها فاحشه، هرزه و هرجائی سیاسی دیگر به امید آن که فقط شبی را در خدمت صاحب بستر بگذارند در کنار بستر امریکا پشت می دادند و ناز و نخره می فروختند. به محض آن که امریکا از آنهمه صورتی و صیغه ئی و کنیز خسته و درمانده شد و قهر و غضبش را با سوگلی اش در کناری گذاشت و او را مجدداً حاکم حرمسرا ساخت و خود به حضور رسمی اش خاتمه بخشید، صورتی ها، صیغه ئی ها و کنیز ها ماند و سوگلی حرمسرا یعنی طالب.

در این میان قابل ترحم آنهایی اند که واقعاً باور نموده بودند که می توانند با شوهر زن باره و بی وفای شان به پای یک دیگر بپوشوند. از همین رو به چپ و راست شمشیر می زدند، در انتخابات ها سگ دوی می کردند، در جامعه مدنی گلو پاره می کردند، به پیشواز دوستم ما تا میمنه و جوزجان می رفتند و هر چه در توان داشتند برای صاحب حرمسرا و یا برگزیده های حرمسرا جانفشانی می نمودند؛ مگر اینک در حالی که زنان نکاحی از قماش کرزی، غنی و عبدالله و چند تن دیگر با آنچه دزدی و گرگی کرده بودند هنوز با شکم سیر و اطمینان می خوابند و صورتی ها و صیغه ئی ها هم خود را کشیده به یکی کشور های غربی پناه برده اند بیچاره کنیزان فریب خورده، از یک سو ترس طالب خواب از چشمان شان ربوده، از جانب دیگر شکم شان گرسنه مانده و نان خوردن ندارند و از همه بد تر نه خود شان و نه هم اولاد شان آبرویی دارند تا نزد مردم و حتا طالب بروند و برای شکم خود و اولاد شان نانی به دست آورند. معلومدار که در این میان سوگلی حرمسرا نیز بیکار نمانده به مانند سگ به دنبال شان بوی می کشد تا آنها را به چنگ آورده به رسم قرآن از موی پیشانی آنها را آویزان کند.»

اهل محفل از کسان مشخصی از طیف های چپ و راست نام بردند که من در اینجا از ذکر آن خودداری نموده ام.

با شعار مرگ بر طالب و نابود باد نظام ملاسالار به نبرد مان ادامه دهیم!

مبارزه علیه امپریالیسم، جزء لاینفک مبارزه علیه ارتجاع در کل

و ارتجاع هار مذهبی- طالبی به صورت خاص می باشد

تشکل و تسلیح نیاز و خواست زمان ما!